

Svar:

Det har i sig selv ingen betydning for Danmarks rettigheder eller forpligtelser som forhandlingspartner i internationale organisationer, at EU (Unionen) opnår status som juridisk person. Derimod vil omdannelsen af Unionen og Fællesskabet til en samlet union med status som én juridisk person muliggøre en mere samlet, europæisk optræden udadtil. EU (Unionen) vil for fremtiden kunne varetage sine politikker – både handelspolitik, udviklingspolitik, miljøpolitik og mere generel udenrigs- og sikkerhedspolitik – som en enhed.

Spørgsmål nr. 3:

Vil ministeren præsentere en oversigt, der viser samtlige politikområder, hvor beslutninger i Rådet i modsætning til tidligere træffes ved kvalificeret flertalsafgørelser?

Svar:

Der henvises til bilag 3 i Udenrigsministeriets redegørelse til Folketinget om Lissabon-traktaten, der indeholder den ønskede oversigt.

Spørgsmål nr. 4:

Kan ministeren bekræfte professor i forfatningsret Jens Hartig Danielsens argument om, at der med Lissabontraktaten havde været tale om suverænitetsafgivelse jf. Grundlovens § 20, såfremt Danmark ikke havde haft det retlige forbehold?

Svar:

Ja. Der henvises til Justitsministeriets redegørelse for visse forfatningsretlige spørgsmål i forbindelse med Danmarks ratifikation af Lissabon-traktaten, især side 75-83.

Spørgsmål nr. 5:

Ministeren bedes redegøre for, om den øgede beslutningskapacitet, Europa-Parlamentet opnår med Lissabon-traktaten, medfører en svækkelse af de nationale parlamenter.

Svar:

Rollefordelingen i EU's beslutningsprocedurer er forskellig for henholdsvis Europa-Parlamentet og for de nationale parlamenter.

Lissabon-traktaten styrker på en og samme tid rollen for såvel Europa-Parlamentet som de nationale parlamenter.

Styrkelsen af Europa-Parlamentet sker først og fremmest ved, at Europa-Parlamentet i videre omfang end i dag bliver medlovgiver sammen med Rådet.

De nationale parlameters indflydelse i EU's beslutningsgange bliver styrket navnlig gennem øgede kontrolbeføjelser med nærhedsprincippet via de såkaldte gule og orange kort. Lissabon-traktaten medfører endvidere traktatmæssige forpligtelser for Kommissionen til at holde de nationale parlamenter direkte orienterede om alle forslag til nye EU-retsakter mv., og de nationale parlamenter tildeles vetoret i forbindelse med en passerelle-beslutning om overgang fra enstemmighed til kvalificeret flertal.

Spørgsmål nr. 6:

Ministeren bedes redegøre for, om Folketinget med en flertalsafgørelse vil kunne erstatte det retlige forbehold med den opt-in ordning, som det foreslås Lissabontraktaten giver mulighed for.

Svar:

Det fremgår af Justitsministeriets redegørelse for visse forfatningsretlige spørgsmål i forbindelse med Danmarks ratifikation af Lissabon-traktaten, at en omdannelse af forbeholdet vedrørende retlige og indre anliggender (RIA-forbeholdet) til en tilvalgsordning vil forudsætte, at der overlades beføjelser til EU efter reglerne i grundlovens § 20. Det vil således efter grundloven ikke være tilstrækkeligt, at Folketinget godkender en sådan ændring ved en almindelig flertalsafgørelse. Hertil kommer, at ændringen af RIA-forbeholdet ifølge det nationale kompromis fra 1992 forudsætter afholdelse af en folkeafstemning.

Spørgsmål nr. 7:

Ministeren bedes redegøre for forskelle og ligheder mellem den danske protokol og den britiske og irske protokol om disse landes retlige forbehold.

Svar:

Det danske forbehold vedrørende retlige og indre anliggender (RIA-forbeholdet) vil også efter Lissabon-traktatens ikrafttræden være et ab-